

Na podlagi 6. točke prvega odstavka 157. člena, drugega odstavka 607. člena, drugega odstavka 608. člena in 2. točke prvega odstavka 501. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja

S K L E P **o omejenih skladih**

I. Splošne določbe

1. člen (vsebina sklepa)

- (1) Ta sklep določa:
- vrste in podrobnejše značilnosti omejenih skladov iz 241. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/2015 ; v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1),
 - postopke za identifikacijo omejenih skladov, njihovih sredstev in obveznosti,
 - podrobnejša pravila za izračun teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada za ugotavljanje presežka ali primanjkljaja lastnih virov sredstev omejenega sklada glede na zahtevani solventnostni kapital, in
 - podrobnejša pravila za poročanje o omejenih skladih.
- (2) Vsebina tega sklepa se povezuje z vsebino 80. do 81. in 216. do 217., 234. in 330. člena Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 12, 17. januarja 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba).
- (3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokratnem veljavnem besedilu.
- (4) Ta sklep se uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice (v nadaljevanju: zavarovalnice).

2. člen (opredelitve)

- (1) Omejeni sklad so sredstva in obveznosti zavarovalnice, ki nastanejo kot posledica lastnosti enega ali več zavarovalnih produktov in ki jih zavarovalnica upravlja tako, kot da bi bila sredstva in obveznosti ločenega podjetja (v nadaljevanju: ureditev).
- (2) Omejeni sklad nastane v primeru, ko lastnosti ureditve omejijo razpoložljivost dela kapitala za nadomeščanje izgub v okviru časovno neprekinjenega poslovanja. Ureditve, ki vplivajo na zmožnost pokrivanja izgub samo v primeru prenehanja, se ne štejejo za omejene sklade.

3. člen

(lastnosti omejenih skladov)

(1) Omejeni skladi lahko nastanejo pri premoženjskih in življenjskih zavarovanjih. Omejeni skladi so lahko ureditve z udeležbo pri dobičku ali ureditve, kjer ni udeležbe pri dobičku. Omejeni skladi imajo naslednje lastnosti:

1. v okviru časovno neprekinjenega poslovanja obstaja omejitev na sredstvih, povezana z določenimi obveznostmi, zaradi katerih nastanejo omejeni lastni viri sredstev v smislu prvega odstavka 241. člena ZZavar-1;
2. sredstva in obveznosti omejenega sklada predstavljajo zaključeno celoto, pri čemer ni nujno, da zavarovalnica upravlja z njimi kot z ločenim podjetjem;
3. zavarovalnica lahko v vsakem trenutku identificira postavke, na katere se omejitve nanašajo. Če so prihodki iz oziroma donosi na sredstva omejenega sklada podvrženi omejitvam, jih zavarovalnica lahko identificira v vsakem trenutku;

(2) Ureditve in produkti, ki v splošnem ne predstavljajo omejenega sklada:

1. produkti življenjskega zavarovanja z naložbenim tveganjem, pri katerem zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, povezano s spremembo vrednosti enot premoženja kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot jih določa zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma vrednosti indeksa vrednostnih papirjev oziroma druge referenčne vrednosti;
2. zavarovalno-tehnične rezervacije in druge rezervacije, ki jih zavarovalnice izkazujejo v letnih poročilih, pripravljenih v skladu s podzakonskim predpisom, ki ureja letno poročilo zavarovalnic, niso omejeni skladi samo zato, ker so v takih poročilih prikazane ločeno;
3. navadni posli pozavarovanja pod pogojem, da posamezne pozavarovalne pogodbe ne omejujejo razpoložljivosti sredstev zavarovalnice;
4. sredstva, namenjena pokrivanju zavarovalno-tehničnih rezervacij v primeru prenehanja poslovanja, vključno s sredstvi v posebnih registrih;
5. ločitev sredstev in obveznosti premoženjskih in življenjskih zavarovanj zaradi kompozitnosti zavarovalnice. Pri tem je potrebno upoštevati, da znotraj posameznih segmentov poslovanja kompozitnih zavarovalnic lahko nastanejo omejeni skladi;
6. presežek sredstev nad obveznostmi, ki predstavlja presežna sredstva, v splošnem ni omejen. Lahko pa je omejen, če nastane znotraj omejenega sklada;
7. prenos portfelja zavarovalnih pogodb v primeru reorganizacije ali prenehanja zavarovalnice;
8. izkustveni skladi, pri katerih so zavarovalci upravičeni le do deleža, ki je opredeljen z zavarovalnimi pogoji in je v celoti vrednoten v zavarovalno-tehničnih rezervacijah, morebitni presežni donos sklada pa je prosto prenosljiv.

II. Postopki za določitev omejenih skladov

4. člen

(identifikacija omejenih skladov)

- (1) Zavarovalnica identificira omejitve sredstev in lastnih virov sredstev na podlagi določil zavarovalnih pogodb, upravičenj upravičencev ali zavarovanih nevarnosti, za kritje katerih se lahko uporabijo ta sredstva ali lastni viri sredstev.
- (2) Pri identifikaciji omejitev zavarovalnica upošteva vsaj:
 1. pogodbeno določila zavarovalnih pogodb;
 2. kakršno koli ločeno pravno ureditev, ki velja poleg zavarovalnih pogojev;
 3. določbe v pogodbi o ustanovitvi, statutu ali drugih aktih, ki veljajo za poslovanje zavarovalnice;
 4. določbe zakonov ali podzakonskih aktov, ki se nanašajo na zasnovo zavarovalnih produktov ali na potek odnosa med zavarovalnico in zavarovalci;
 5. določbe zakonodaje Evropske unije, ne glede na to ali so prenesene ali veljajo neposredno;
 6. ureditve, določene s sklepom sodišča ali drugega pristojnega organa, v skladu s katerimi se zahteva ločitev ali omejitve sredstev in lastnih virov sredstev, da se zaščiti eno ali več skupin zavarovalcev.

5. člen

(sredstva in obveznosti omejenega sklada)

- (1) Sredstva omejenega sklada so vsa sredstva in z njimi povezani denarni tokovi, ki so omejena v smislu 4. člena tega sklepa.
- (2) Obveznosti omejenega sklada so:
 1. obveznosti, ki izvirajo iz zavarovalnih pogodb, ki jih pokriva omejeni sklad, ali
 2. obveznosti, za katere se lahko uporabljajo sredstva, ki so predmet omejitev.V primeru ureditev z udeležbo pri dobičku je najboljša ocena bodočih pripisov dobičkov sestavni del obveznosti omejenega sklada. Pri vrednotenju obveznosti omejenega sklada zavarovalnica uporablja iste metode, kot če obveznosti ne bi bile del omejenega sklada.
- (3) Pri uporabi drugega odstavka 80. člena Delegirane uredbe zavarovalnice za prihodnje prenose, ki jih je mogoče pripisati delničarjem zavarovalnice, štejejo:
 1. da so relevantni le za ureditve z udeležbo pri dobičku;
 2. da nastanejo, ko se pripadajoči prihodnji pripisi dobičkov upoštevajo pri izračunu najboljše ocene obveznosti;
 3. da so del presežka sredstev nad obveznostmi omejenega sklada, ne pa obveznost omejenega sklada;
 4. da vključujejo obveznosti za neizvršene prenose sredstev iz omejenega sklada, ki pripadajo delničarjem na osnovi pripisanih dobičkov zavarovalcem, že vključenih v pogodbeno jamstva.

6. člen (vrste omejenih skladov)

(1) Vrste omejenih skladov so:

1. ureditev, ki se nanaša na zavarovalne produkte z udeležbo pri dobičku, ki je na voljo le za kritje izgub, ki nastanejo v zvezi z določenimi zavarovalci ali v zvezi z določenimi tveganji in v primeru obstoja naslednjih ključnih lastnosti:
 - a. zavarovalci po teh pogodbah imajo drugačne pravice v primerjavi z drugimi zavarovalci pri isti zavarovalnici;
 - b. sredstva in donos na sredstva te ureditve niso na razpolago za pokrivanje obveznosti ali izgub iz drugih delov poslovanja;
 - c. presežek sredstev nad obveznostmi te ureditve predstavlja omejene lastne vire sredstev, ki niso na razpolago za pokrivanje obveznosti ali izgub iz drugega dela poslovanja;
 - d. običajno je zagotovljena udeležba pri dobičku v okviru omejenega sklada, pri čemer zavarovalci prejmejo najmanjši delež dobička, ustvarjenega v skladu, ki se razdeli prek dodatnih ugodnosti ali nižje premije, pri čemer lahko po potrebi delničarji zavarovalnice nato prejmejo preostanek tega dobička;
2. pravno zavezujoč sporazum ali skrbništvo, oblikovano v korist zavarovalcev, kadar v okviru zavarovalne pogodbe ali ločeno od nje sporazum določa, da je treba nekatere premoženjske koristi ali sredstva dati v skrbništvo ali da mora zanje veljati pravno zavezujoč sporazum ali dajatev v korist določenih zavarovalcev;
3. omejeni skladi, ki odražajo omejitve posameznih sredstev in lastnih virov sredstev, kot je določeno v pogodbi o ustanovitvi, statutu ali drugih aktih, ki veljajo za poslovanje zavarovalnice;
4. omejeni skladi, oblikovani zato, da se upošteva učinek omejitev ali dogovorov, določenih v nacionalni zakonodaji;
5. pokojninski sklad v skladu s 4. členom Direktive 2003/41/ES (Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene) ali druga oblika pokojninskih zavarovanj, pri katerih so vplačane premije odbitna postavka od davčne osnove zavarovanja. Pri tem velja, da v primeru:
 - a. če zavarovalnica pridobi dovoljenje za uporabo pristopa, ki temelji na trajanju, za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev v skladu z 213. členom ZZavar-1, zanj ne veljajo določila III. poglavja tega sklepa o ločenem računanju solventnostne kapitalske zahteve za omejeni sklad;
 - b. če zavarovalnica upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad, za ta sklad ne veljajo določila III. poglavja o ločenem računanju solventnostne kapitalske zahteve, zavarovalnica pa za ta sklad kot postavko obveznosti v bilanci stanja za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice glede obvladovanja tveganj izkaže vrednost jamstva za minimalno zajamčeno donosnost, vrednoteno v skladu s 174. členom ZZavar-1.

(2) Zavarovalnice, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, za portfelje obveznosti in pripadajočih oziroma dodeljenih sredstev, za katere se uporabi uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, upoštevajo določbe 5. člena ter določbe III. in IV. poglavja tega sklepa.

7. člen (upoštevanje načela pomembnosti)

- (1) Zavarovalnice ocenijo pomembnost omejenega sklada na podlagi:
1. tveganj, ki izvirajo iz omejenega sklada ali jih pokriva omejeni sklad;
 2. sredstev in obveznosti v omejenem skladu;
 3. zneska omejenih lastnih virov sredstev omejenega sklada, njihove spremenljivosti skozi čas in deleža v celotnem znesku lastnih virov sredstev;
 4. deleža, ki ga omejeni sklad ali vsi omejeni skladi zavarovalnice skupaj predstavljajo v vseh sredstvih in kapitalskih zahtevah zavarovalnice;
 5. učinka zmanjšanja diverzifikacije v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala zaradi upoštevanja omejenega sklada.
- (2) Če zavarovalnica oceni, da omejeni sklad ni pomemben, mora vključiti sredstva in obveznosti omejenega sklada v izračun celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala in zmanjšati uskladitvene rezerve za skupni znesek postavk omejenih lastnih virov sredstev, kot to določa 81. člena Delegirane uredbe, ni pa ji potrebno zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada računati po postopkih, določenih v III. poglavju tega sklepa.

8. člen (dokumentacija)

Zavarovalnica pisno opredeli:

1. interne postopke za identifikacijo in rezultate identifikacije omejenih skladov;
2. interne postopke za opredelitev pomembnosti in rezultat ocene pomembnosti omejenih skladov.

III. Izračun zahtevanega solventnostnega kapitala

9. člen (upoštevanje vseh omejitev)

Zavarovalnica pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala upošteva vse omejitve sredstev in lastnih virov sredstev v okviru neprekinjenega poslovanja, ne glede na obdobje, v katerem veljajo te omejitve.

10. člen (izračun zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada – standardna formula)

- (1) Zavarovalnica izvede izračun zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada, kot da bi bil omejeni sklad ločen podjem. Zavarovalnica v izračun vključi kapitalsko zahtevo za operativno tveganje ter morebitne ustrezne prilagoditve zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov.
- (2) Pri združevanju kapitalskih zahtev po najslabšem možnem scenariju za zavarovalnico kot celoto, za vsak podmodul in modul tveganja, z uporabo postopka za združevanje v standardni formuli v skladu z 203. členom ZZavar-1, lahko zavarovalnice pripoznajo razpršenost tveganj znotraj omejenega sklada.
- (3) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital na ravni posameznega omejenega sklada brez upoštevanja učinka zmanjševanja tveganj zaradi morebitnih prihodnjih diskrecijskih upravičenj. V primeru udeležbe pri dobičku zavarovalnica v zvezi s spremembo prihodnjih stopenj udeležbe na dobičku oblikuje realne predpostavke, ki ustrezno upoštevajo vpliv šoka na ravni omejenega sklada,

vključno z vplivom na vrednost prihodnjih prenosov, ki jih je mogoče pripisati delničarjem, ter morebitne pogodbene, pravne in zakonske zahteve, ki urejajo mehanizem za udeležbo pri dobičku.

- (4) Če se pri uporabi dvosmernih scenarijev zgodi, da je kapitalska zahteva za najbolj neugoden scenarij negativna tudi ob upoštevanju morebitnega povečanja obveznosti zaradi mehanizmov za udeležbo pri dobičku in bi zato to povzročilo povečanje osnovnih lastnih virov sredstev znotraj omejenega sklada, je treba to kapitalsko zahtevo določiti na vrednost nič.

11. člen

(izračun zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada - notranji model)

- (1) Pri uporabi notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada zavarovalnica zagotovi, da:
1. notranji model ovrednoti zahtevani solventnostni kapital za posamezne omejene sklade, kot da bi bil vsak omejeni sklad ločen podjetje;
 2. je izračun skladen z izračunom zahtevanega solventnostnega kapitala za zavarovalnico kot celoto;
 3. izračun upošteva tehnike zmanjševanja tveganj in prihodnje ukrepe upravljanja, ki so skladni z določili 10. člena tega sklepa ter s tehnikami zmanjševanja tveganj in prihodnjimi ukrepi upravljanja, ki jih zavarovalnica uporablja pri izračunu celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala;
 4. so izbrane metodologija in predpostavke pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala posameznega omejenega sklada skladne z metodologijami in predpostavkami, uporabljenimi za enake vrste sredstev, obveznosti in tveganj pri izračunu celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala;
 5. za izračun uporabi tehnike zmanjševanja tveganj, prihodnje ukrepe upravljanja, metodologije ali predpostavke, ki so drugačne kot pri izračunu celotnega solventnostnega kapitala samo, kadar je treba zagotoviti skladen teoretični zahtevani solventnostni kapital. V tem primeru mora zavarovalnica utemeljiti in dokumentirati morebitne razlike.
- (2) Če zavarovalnica uporabi isto metodologijo izračuna za več omejenih skladov, ki imajo podobne lastnosti, mora prepričljivo dokazati, da ta metodologija zagotavlja dovolj točne rezultate za vsak omejeni sklad.

12. člen

(določitev, če omejeni lastni viri sredstev presegajo zahtevani solventnostni kapital omejenega sklada)

- (1) Zavarovalnica primerja znesek omejenih lastnih virov sredstev znotraj omejenega sklada z zahtevanim solventnostnim kapitalom, izračunanim v skladu z določili 10. ali 11. člena tega sklepa.
- (2) Če je znesek lastnih virov sredstev omejenega sklada enak ali manjši od zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada, so vse postavke lastnih virov sredstev omejenega sklada na voljo za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala zavarovalnice.

13. člen

(izračun celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice ob prisotnosti omejenih skladov - standardna formula)

- (1) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital ločeno za omejene sklade in za preostali del poslovanja. Zavarovalnica pri tem upošteva sredstva in obveznosti preostalega dela poslovanja kot ločen podjem.
- (2) Celotni zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice ob prisotnosti omejenih skladov je enak vsoti zahtevanega solventnostnega kapitala za vsak omejeni sklad in zahtevanega solventnostnega kapitala za preostali del poslovanja.
- (3) Če je zahtevani solventnostni kapital posameznega omejenega sklada negativen, ga je treba pred uporabo drugega odstavka tega člena določiti na ničlo.

14. člen

(izračun celotnega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice ob prisotnosti omejenih skladov - notranji model)

- (1) Zavarovalnica, ki uporablja notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, mora upoštevati
 1. način, na katerega je izračunan zahtevani solventnostni kapital vsakega omejenega sklada;
 2. kako sistem za merjenje učinkov razpršenosti upošteva morebitne omejitve razpršenosti, ki nastanejo zaradi obstoja omejenih skladov.
- (2) Zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor zagotovi informacije in dokazila o:
 1. naravi zavarovalnih poslov znotraj posameznega omejenega sklada in ali so ti enaki oziroma kako se razlikujejo od poslov, ki se izvajajo v drugih omejenih skladih in preostalem delu zavarovalnice;
 2. stopnji soodvisnosti med tveganji, povezanimi s temi vrstami poslovanja;
 3. zgodovinskih podatkih glede pogostosti izgub za različne dele poslovanja;
 4. utemeljitvi in naravi omejitev, ki vplivajo na vsak posamezni omejeni sklad;
 5. razlagi virov razpršenosti ob upoštevanju omejitev iz predhodne točke in opredelitve odvisnosti na podlagi ključnih spremenljivk;
 6. analizi morebitnih nelinearnih odvisnosti in morebitnih pomembnih zmanjšanj razpršenosti v primeru ekstremnih scenarijev;
 7. obsegu, v katerem podatki, zagotovljeni v skladu s 1. do 6. točko tega odstavka, podpirajo ugotovitev učinkov razpršenosti med omejenimi skladi ali med omejenimi skladi in preostalim delom zavarovalnice.

15. člen

(dodatne zahteve za zavarovalnice, ki uporabljajo notranji model)

Če se spremenijo okoliščine, ki vplivajo na točnost dokazil ali informacij, zagotovljenih v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega sklepa, zavarovalnica določi, ali je potrebna sprememba notranjega modela, pri čemer upošteva politiko o spremembi notranjega modela. Zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru četrtletnega poročanja o manjših spremembah sporoči vse morebitne naknadne manjše spremembe. Za spremembe, razvrščene kot večje spremembe, ob upoštevanju politike o spremembi notranjega modela, zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

IV. Zahteve glede poročanja

16. člen

(poročanje zavarovalnic, ki uporabljajo standardno formulo)

- (1) Zavarovalnice, ki uporabljajo standardno formulo, za potrebe poročanja v skladu s točko (a) drugega odstavka 311. člena in točko (b) drugega odstavka 297. člena Delegirane uredbe poročajo solventnostno kapitalsko zahtevo ločeno po modulih tveganja. V ta namen zavarovalnice po modulih tveganja porazdelijo razliko med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega v skladu z 217. členom Delegirane uredbe, in zahtevanim solventnostnim kapitalom zavarovalnice, kot če ne bi prišlo do izgube razpršenosti. Zavarovalnice pri tem lahko uporabijo eno od poenostavitev, opredeljenih v 19. in 20. členu tega sklepa.
- (2) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za poročanje o pokojninskih skladih, oblikovanih kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad.

17. člen

(poročanje zavarovalnic, ki upravljajo pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad)

Zavarovalnice, ki upravljajo pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad, dodatno k poročanju v skladu s točko d. prvega odstavka 304. člena Delegirane uredbe Agenciji za zavarovalni nadzor za vsakega od teh skladov poročajo podatke na obrazcih:

- SR.01.01 (obseg poročanja)
- SR.02.01 (bilanca stanja)
- SR.12.01 (zavarovalno-tehnične rezervacije življenjskih zavarovanj)
- SR.17.01 (zavarovalno-tehnične rezervacije premoženjskih zavarovanj)
- SR.22.02 (projekcija prihodnjih denarnih tokov)

v rokih, določenih v prvem odstavku 312. člena Delegirane uredbe in v obliki, določeni v 313. členu Delegirane uredbe.

18. člen

(navodilo za poročanje)

Zavarovalnica pri poročanju o omejenih skladih upošteva navodilo za poročanje, ki ga izda Agencija za zavarovalni nadzor.

19. člen

(poenostavitev 1 - na ravni podmodulov)

- (1) Bruto kapitalska zahteva za vsak podmodul petih modulov tveganj iz 206. člena ZZavar-1 se izračuna kot vsota bruto kapitalskih zahtev vseh omejenih skladov in preostalega dela zavarovalnice.
- (2) Kapitalska zahteva za posamezni modul tveganj se izračuna ob upoštevanju relevantnih korelacijskih matrik.
- (3) Kapitalski zahtevi za operativna tveganja in tveganja neopredmetenih sredstev se izračunata kot vsota posameznih kapitalskih zahtev po vseh omejenih skladih in preostalem delu zavarovalnice.
- (4) Prilagoditve zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov se izračunata kot vsota teh prilagoditev po vseh omejenih skladih in preostalem delu zavarovalnice.

- (5) Zahtevani solventnostni kapital, izračunan na način, kot da ne bi prišlo do izgube razpršenosti, se izračuna z uporabo standardne formule, z uporabo vmesnih izračunov iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

20. člen

(poenostavitev 2 - na ravni modulov)

- (1) Bruto kapitalska zahteva za vsakega od petih modulov tveganj iz 206. člena ZZavar-1 se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev po modulih vseh omejenih skladov in preostalega dela zavarovalnice.
- (2) Kapitalski zahtevi za operativna tveganja in tveganja neopredmetenih sredstev se izračunata kot vsota kapitalskih zahtev po vseh omejenih skladih in preostalem delu zavarovalnice.
- (3) Prilagoditve zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov se izračunata kot vsota teh prilagoditev po vseh omejenih skladih in preostalem delu zavarovalnice.
- (4) Zahtevani solventnostni kapital, izračunan na način, kot da ne bi prišlo do izgube razpršenosti, se izračuna z uporabo standardne formule, z uporabo vmesnih izračunov iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

V. Končna določba

21. člen

(uveljavitev)

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00701-13/2015-12
Ljubljana, 22. 12. 2015
EVA 2015-1611-0151

Predsednik strokovnega sveta
Agencije za zavarovalni nadzor
Sergej Simoniti l.r.